

Строти-тъ пруски закони засладиха най-напрѣдъ на архиепископа Графа Ледоховски, род. отъ благородна фамилия въ Галиция и отъ 1866 въздишилъ на чинъ Архиепископъ въ Гнезенъ у Познания. Но сълъ него са осаждиха още много други архиерей, се по ежиди-тъ причини.

Въ Германия са случиха твърдъ иного смъртни удари, между кои-то два най-близо до царска-та фамилия; кралъ Йоханъ отъ Саксония, 73 годишъ старецъ, кой-то посълъ 19 годинно царувание затвори си очи-тъ за всякога — на 29 Октомвр. 1873. По гольмия му синъ Албертъ, кой-то заслужи много въ война-та презъ 1870/71 като главенъ фелдмаршалъ, наследи пръстола. На 14 Декемврия пакъ са пресели на ония свѣтъ братовата вдовица на царъ Вилхелмъ, Елизавета Луиза, пакъ толкова стара.

Пламнала-та въ Германия распра между държавата и черкова-та, присади са твърдъ скоро — презъ Мартъ 1874 — тий ежидо и въ

АВСТРИЯ,

коя-то служеше до сега като една отъ най-яки-тъ крѣости за Ультрамонтаните. Самъ царъ Францъ Йосифъ, кой-то празнува на 2 Декемвр. 1873 двадесетицъ години си нубилеумъ отъ царуване-то си и по Февруария 1874 направи визита на Руския царъ, той стъпи на кракъ съ всяка рѣшителностъ за черковни-тъ земи, кои-то му представи правление-то отъ горната камера; и на неизу бѣше писалъ Царя-та едно уговорително писмо, за да го отклони отъ предназначения му пакъ.

Отъ друга страна въ цѣла-та Австро-Унгарска земя владѣе миръ и любовъ съ исключение на незадоволство-то на различни-тъ народности, отъ кои-то всяка една иска свои правдии и ламги за самовластие-то.